

BOGDAN VENED:

NAŠ STARI GREH.

POLABSKA POVEST.

VIII.

Bodriškim božjepotnikom na Rujani se je izšlo vse po volji. Zlasti svečenik Slavomir je bil z uspehi zadovoljen, tako da je odhajaje z otoka zmagovalno-ponosno rekel knezu Grinu:

„No, sedaj pa reci, če nismo svoje stvari dobro opravili? Mnogo lepše se nam je vse izteklo, nego sem pričakoval!“

Knez Grin se je samo veselo smehljajal in ni ničesar odgovoril, ker Slavomirovim besedam ni mogel oporekati.

Hej, res so dobro opravili naši znanci svojo božjo pot!

S svetim strahom in trepetom so stopali drugi dan po svojem dohodu iz Grinovega gradu proti svetišču Svetovitovemu. Svečeniki Svetovitovi so namreč Slavomiru na vprašanje, kdaj se bodriški božjepotniki lahko zglasijo s svojimi prošnjami in darovi pri vsedobrem bogu, odgovorili, da lahko pridejo koj drugo dopoldne. In oblekli so se Bodriči v obleko praznično in se odpravili s svojimi darovi na holm, kjer je stal Svetovitov hram, s srcem radostno-nemirno trepetajočim in s srcem globoko-

vernim, s kakršnim so se Sloveni že takrat odlikovali pred vsemi drugimi narodi. Žal, da je bila vera, za katero je gorelo to njih srce, tako zmotna, tako blodna!

Vera Baltiško-polabskih Slovenov je bila politeistično poganstvo. Verovali so v mnogo bogov in boginj. Častili so, kakor nam poročajo zgodovinski viri, nič manj kot štirinajst božanstev. Božanstvo so pojmovali čutno, njegovo navzočnost so si predstavili v določen kraj, ki jim je veljal zato za nedotekljiv, svet prostor.

Vsled tega čutnega pojmovanja boštva so častili kot bogove stvari v prirodi: kamene, vrelce, drevesa, gozde, gaje, ki so v njih po njihovem mnenju stanovala božanstva, itd.

Druge slovenske bogove je naredila človeška roka. Predstavljali so jih v orožju ali v bojni opravi. Predstavljala je boga ali sulica, vtaknjena v steber, ali zastava, ki so jo nosili kot boga ali boginjo pred vojno, v mirnem času jo pa skrbno in vestno čuvali svečeniki. Zlasti Svarožiči so bili lepo napravljeni: s krasnimi šlemi in z oklopi so zbuvali v ljudstvu navdušenje za boj proti sovražnikom slovenskega imena.

Podobe svojih bogov so napravljali izvečine iz lesa in jih zlatili ali pa srebrili;